

I. ĐỌC HIỂU (6,0 điểm)

Đọc văn bản sau:

Tóm tắt: *Truyện vết về một cuộc trinh sát của Việt – người lính đặc công đã ra vào đồn địch hai lần một cách tài tình trước sự bố phòng canh gác rất chặt chẽ, cẩn mật của địch. Nhưng tới lần thứ ba, khi quay ra anh đã vấp phải sự canh gác chặt chẽ, của kẻ địch, Việt đã phải nằm ẩn mình ngay dưới chân lô cốt của địch, chỉ cách tên lính gác phía trên trong gang tấc. Nếu Việt động dậy sẽ bị phát hiện. Để hoàn thành nhiệm vụ, Việt đã chịu đựng muôn vàn khó khăn.*

[...] Chỉ còn hai tiếng nữa. Muộn lắm là bốn giờ phải ra hết rào. Trễ hơn, sao mà băng được qua năm rạch về cứ trước khi trời sáng? [...]

- Khựt!... Phì...

Cái thằng khó chịu thật! Ngồi làm làm, cứ chốc chốc lại khậm khịt rõ mạnh như có con vắt bít nhằng lấy lỗ mũi. Thấy nó im lâu lâu, Việt mừng thầm, chờ đợi một tiếng ngáy. Mà chỉ cần ngủ gục một tí ti thôi, tao sẽ thoát. Thế mà nó cứ "Khựt... phì! Khựt... phì!" như tạc đạn lép. Việt uất người lên. Gió mát như thế này mà mày không chớp mắt đi được một tí à! Đồ ngu! Gần một tiếng rồi chứ ít ỏi gì nữa!

[...] "Ái!" Tiếng kêu ầm dưới lười. Việt thấy nhói dữ dội ở nách... Những cặp chân li ti giẫm rào rào trên cỏ. Anh mở căng mắt: Một đàn kiến "mụn nhọt" (Loại kiến to, đốt vào là thành mụn nhọt) lùa nhòa, loằng ngoằng đang nhằm anh bằm tới. Con đầu chắc đã gặp mồi. Chà! Việt như nẩy lên khỏi mặt cỏ: anh nín thở chờ đợi những cây kim nhỏ xoáy vào da thịt. Con thứ hai... thứ ba... thứ tư...

[...] Muỗi sinh lây cắn như chó. Nó đập gãi ngay bên tai. [...] Chết! Khéo không... Phải đòi thế nằm ngay! Cứ sắp bụng thế này, nó giờ chúng sôi bụng ọc ọc bắt từ có mà bằng thác đổ bên tai nó [...]

Đêm lặng tờ trong sào huyết kẻ thù, con kiến bò cũng nghe rõ tiếng, ngọn cỏ gãy tưởng như bẻ củi...

Thực ra, theo thói quen đã nhuỷ thành bản năng ngay khi mắc kẹt, Việt đã xếp đặt gọn cả rồi. Tốt nhất là trườn thật êm ra phía sau lô cốt, có nghĩa là sau lưng nó. Nếu được (cũng gian nan đó, gần quá, liệu có lộ không nhỉ) chỉ việc uốn mình đứng dậy, xiết cứng lấy họng nó... và ung dung chui ra. Cùng lắm, cách thứ hai, sẽ vụt dậy tại chỗ, quất gọn một viên chì vào giữa cái mồm khậm khịt của nó. Còn hai trái tạc đạn nhét trong túi sau xi líp sẽ lướt tới nện vào hai căn hàm gần nhất, cũng hạ ít nhất chục tên. Nếu ngon, dành cho hàm chỉ huy một trái, rồi cứ cồng chính lao ra, lách khéo qua mấy cái cự mã (Rào gai trên khung gỗ để cản xung phong), gặp thằng nào cản đường, bắn! Chỉ yêu cầu cái gan bàn chân đừng... Chà! Sao nhức quá!

Nhưng nhất định chúng phải đòi ca hoặc ít nhất cũng đứng dậy đi lại cho đỡ chồn chân chứ? Chỉ cần thế thôi. Chín hàng rào đầy trái, chui mất chừng hai mươi phút, kể cả xóa dấu. Còn lại gần một tiếng, chạy gần cũng còn kịp [...]

Khựt! Phì...

Kiểu này không khá rồi. Nó chẳng gặt gù, lại còn bập thuốc nữa thì biết khi nào mới ngáy cho? Xem cái mã nó hít vào nhả ra ngon lành thế kia là còn tỉnh táo lắm. Thật đen đui cho mình, đêm nay lại vớ phải thằng lính già khó ngủ. Mà mày chịu khó thêm cái đái dắt nữa thì tao cảm ơn mày. Cái bọn già này thức đêm giỏi trời thần. Đánh đấm chẳng bằng ai mà gác sách xét nét như mù di ghê. [...]

Gió từ bụng ủa về, cù cù mon man trên da thịt... Sương đêm đậu nặng trĩu trên tóc...

Buồn ngủ quá! Ước gì được chớp mắt một tí nhỉ? Nhỡ ra ngủ quên nó "đòm" thì sao? Chắc! Nghĩ cho cùng, cái đó cũng chẳng ghê gớm bao nhiêu. Đang ngủ nó "đòm" thì ngủ nữa, coi như ngủ luôn.

Tóm tắt: Sau khi bị kiến, đĩa, muỗi hành hạ, Việt cố chịu đựng và chỉ chờ cho tên lính gác lơ đãng hoặc đổi gác để Việt có cơ hội trườn ra khỏi lô cốt nhưng tên gác cũ không hề thay đổi vị trí kể cả khi tên lính gác mới ra đổi gác. Tên lính gác mới nhét mẩu thuốc sát người Việt chút xíu nữa là Việt bị nó phát hiện.

[...] Ông về hầm đi. Đến phiên tôi...

- Khỏi! Gác bốn mắt càng ngon.

Ồ! Thằng nào nằm đen đen kia? - Nó bỗng quát toáng lên - Tao trông thấy rồi. Chui ra ngay, ra nga... y! Tao thấy tạc đạn bẻ óc ra giờ. Đâu? Đưa "Con cóc" bấm mình đây.

Chát! Ch... í... u

- Đạn rít qua đầu Việt.

Tóm tắt: Sau những loạt đạn bắn vu vơ và dọa nạt của địch, Việt lại gặp khó khăn để bị lộ như ánh trăng, mưa, thời gian càng gần về sáng, lính gác vẫn ngồi lì ở vị trí cũ. Sau đó Việt bị đĩa cắn, nằm trong nước mưa lạnh làm Việt muốn hắt hơi và ho.

Chết! Ngứa râm ran trong cổ, chả lẽ lại là đĩa! Không phải! Thôi đúng rồi, ngâm nước lạnh, con ho đang gãi trong cổ... Việt há mồm ra, vẫn ngứa. Đứng! Anh chụp cái mũ dù nhét vào mồm, khục... khục!

- Cái gì vậy?

- Cái gì đâu!

- Tiếng gì giống tiếng người, ông hả?

- Chắc vậy. Khụt!... Phì...

Ánh đèn sáu pin lóe lên. Tóc sáng quá. Việt gắn mũ lên đầu, tay kia dụi cụm cỏ nhồi đầy mồm... Đất nhão nhoẹt, mằn mặn ngai ngái...

(Trích *Lửa Mất* – Chu Lai - Truyện ngắn Chu Lai, NXB Văn học - Trang 47 – 71)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1: Phân tích hiệu quả của việc sử dụng ngôn ngữ thân mật trong đoạn văn sau:

[...] Ông về hầm đi. Đến phiên tôi...

- Khỏi! Gác bốn mắt càng ngon.

Ồ! Thằng nào nằm đen đen kia? - Nó bỗng quát toáng lên - Tao trông thấy rồi. Chui ra ngay, ra nga... y! Tao thấy tạc đạn bẻ óc ra giờ. Đâu? Đưa "Con cóc" bấm mình đây.

Chát! Ch... í... u

- Đạn rít qua đầu Việt.

Câu 2: Chi tiết âm thanh “Khụt...phì” trong đoạn trích có ý nghĩa gì?

Câu 3: Hãy phân tích sự phù hợp của điểm nhìn trần thuật với việc thể hiện chủ đề của văn bản.

Câu 4: Nếu ở trong tình huống như Việt – bị địch phát hiện ngay trước mặt và có nguy cơ sát thương tức thì – anh/chị sẽ làm gì? Giải thích lựa chọn của mình.

Câu 5: Cảm nhận của anh/chị về vẻ đẹp của hình tượng người lính đặc công Việt Nam được thể hiện trong văn bản (trình bày ngắn gọn từ 7-10 dòng)

II. VIẾT (14,0 điểm)

Câu 1 (4,0 điểm)

Winston Churchill từng phát biểu: “Thành công không phải là điểm cuối, thất bại cũng không phải là kết thúc: điều quan trọng là lòng can đảm để tiếp tục.”

Anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về vấn đề làm thế nào xây dựng được “lòng can đảm để tiếp tục” với những người trẻ tuổi.

Câu 2 (10,0 điểm)

Bàn về thơ, có ý kiến cho rằng: *Cái ý nghĩa có tính thơ là ý nghĩa ngoài lời, ngoài hình ảnh, do chính lời và hình ảnh gợi lên.*

(Giáo trình Lí luận văn học, Trần Đình Sử (chủ biên), NXB Đại học sư phạm, 2009, Tr.168)

Anh/Chị hãy viết bài văn nghị luận làm rõ *Tính thơ* trong bài thơ *Những bức tường* của nhà thơ Trương Đăng Dung.

*Có những bức tường ta xây
và ta phá,
có những bức tường ta không xây
và không nhìn thấy.*

*Anh và em đi trên mặt đất này
giữa những bức tường ta xây và phá
nhưng tất cả đều bị bao quanh
bởi những bức tường không nhìn thấy.*

*Giữa những cái bắt tay
có một bức tường,
giữa em và người em thấy trong gương
có một bức tường,
giữa hai chiếc gối nằm kề nhau
có một bức tường.*

*Khi ta ngược mắt nhìn trời xanh
trên mặt đất đã có những bức tường,
khi ta cúi xuống nhìn mặt đất
xung quanh ta đã có những bức tường
khi ta nghĩ đến những miền xa
phía trước ta đã có những bức tường.*

*Những bức tường, những bức tường, những bức tường
có mặt khắp nơi,
trong những lời vui đoàn tụ
trong những lời buồn chia tay,
những bức tường ta không xây
những bức tường không thể phá...*

*Đêm đêm anh vẫn nghe lũ quạ
cười nói huyền thuyên trên những bức tường này.*

(*Những bức tường*, Trương Đăng Dung, In
trong tập *Những kỷ niệm tưởng tượng*, NXB Thế giới,
năm 2011)

Chú thích

(1) *Trương Đăng Dung* (Sinh năm 1955) là chuyên gia lý luận – phê bình văn học. Từng công tác tại Viện Văn học Việt Nam, đảm nhiệm nhiều vị trí quan trọng trong nghiên cứu khoa học xã hội. Ngoài nghiên cứu lý luận, ông còn là dịch giả văn học Đức, dịch nhiều tác phẩm triết học – mỹ học sang tiếng Việt. Ông viết không nhiều, nhưng mỗi bài thơ đều có chiều sâu triết luận, được giới phê bình đánh giá cao. Phong cách thơ mang tính Triết luận – khái quát – tính biểu tượng mạnh. Ít sử dụng hình ảnh “mỹ lệ” theo kiểu thơ truyền thống mà thay vào đó là các biểu tượng đời thường mang ý nghĩa tư tưởng (bức tường, cái gương, mặt đất, trời xanh...).

(2) *Những bức tường* in trong tập “*Những kỷ niệm tưởng tượng*”, NXB Thế giới, 2011. Đây là một trong những bài thơ đại diện rõ nhất cho chất thơ triết lý hiện sinh của Trương Đăng Dung

----Hết---

Họ và tên thí sinh.....Số báo danh.....
Họ và tên, chữ ký của Giám thị 1.....
Họ và tên, chữ ký của Giám thị 2.....